

Goigs de la Mare de la Divina Providència

que es venera en el Monestir de M. M. Clarisses de Badalona

Puix que sou el cobricel
de tota humana indigència:
Verge de la PROVIDENCIA
conduiu-nos tots al cel.

A Sant Carles van i venen
pelegrins sadolls de fé;
cada jorn més gent hi menen
de Itàlia i de l'extranger.
Troben a vostra presència
a la Reina més fidel.

Verge...

En mirar-vos tota hermosa
la Roma del mil set cents
a vostres plantes commosa
cau entre nuvols d'incens,
aclamant vostra clemència
amb el més fervent anhel.

Verge...

El Papa Benet catorze
no deixa cap any passar
sens lloar-vos, i s'esforça
a fer més ric vostre alfar.
Si el Papa us fa reverència
¿Que farà el devot fidel?

Verge...

En tornant del seu exili
Pontifex Pius seté,
agraït al vostre auxili
us diu plorós i seré:
«Perillava ma existència...
m'heu salvat del llop cruell!»

Verge...

Brillant la primera estrella
sobre el mar quiet i blau,
pescadors en dolça anella
corren al tron de la pau;
la «salve» de penitència
brolla amb fe de fonda arrel.

Verge...

La ciutat de Badalona
té en Vos la Mare gentil
que l'estima i acarona
del més gran al més humil.
Quan la fosca amb persistència
s'esten, sou Vos son Estel.

Verge...

Aquesta augusta Patrona
Mare Teresa lliurà (1)
a l'Ordre, digna corona,
del gran jardí franciscà.
Amb un Far de tal potència
¿No es fondrà dels cors el gel?

Verge...

La clarissa enamorada
no sap prescindir de Vos,
com de l'Aurora aflamada
que l'omplena de clarors.
¿Com no us criden amb urgència
els cors colpits de recel?

Verge...

Puix que sou el clar Estel
de nostra nova naixença:
Verge de la PROVIDENCIA
conduiu-nos tots al cel.

(1) Mare Teresa Argunyel fundadora.

Lletra i música de Mn. Jesús Capdevila

Dibuix de la Srta. Enriqueta Casademont

Enfada

Puix que sou el co-bri-cel de to-ta hu-ma-na in-di-gen-ci-a Ver-ge de la
Pro-vi-den-cia con-du-iu-nos tots al cel. Estrofa

A Sant Car-les van i ve-nen pe-le-
grins sa-dolls de fe: ca-da jorn més gent hi me-nen de I-tà-lia i del ex-tran-ger; tro-ben
a vos-tra pre-sen-cia a la Rei-na més fi-del. Ver-ge de-la Pro-vi-den-cia

V. Ora pro nobis Mater divinae Providentiae.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi

OREMUS

Deus, cujus providentia in sui dispositione non fallitur, te supplices exoramus, ut intercedente beata Virgine ac Genetrice Filii tui Maria, noxia cuncta submoveas, et omnia nobis profutura concedas. Per eundem Dmnum.-Amen.

Nihil obstat. El Censor: M. Il·tre. D. Rafael Escuder Pinyol.

Imprimatur: Vicents, Bisbe de Solsona. 22-III-58